

og mindre næringsdrivende og Haandværkere, for Husmændenes Vedkommende skal indskrænkes til et saa lille Beløb som 280 Kr., saaledes som den højtærede Landbrugsminister oplyste. Jeg henstiller, om den højtærede Landbrugsminister ikke kunde give Tilsagn om at ville søge dette Beløb forhøjet, saaledes at hver enkelt kvalificeret Ansøger kunde faa Laan af den Størrelse, som der oprindeligt er givet. Tilsagn om 500 Kr. Hvis Husmændene skal have nogen Nytte af et saadant Laan, er 280 Kr. alt for lidt. Hvis en Husmand har tænkt sig at benytte Laanet til at skaffe sig Trækraft, er 280 Kr. f. Eks. ikke mere end $\frac{1}{4}$ af hvad en islandsk Hest nu om Stunder koster. Det er heller ikke mere end at den, der vil anskaffe en Ko, kan faa en 3 Maaneders Kalv for Beløbet. Pengene skal senere betales tilbage, medens Husmanden for at faa en Ko ud af det skal føde Kalven i 2 Aar. Det er derfor uhyre lidt, et saadant Beløb vil hjælpe Husmændene. Og naar de saa tilmed senere skal betale det tilbage, er det ikke mere end det, man med et gammelt Ord har kaldt en Løppe i en øde Lade. Jeg vil derfor haabe, at Landbrugsministeren vil finde Anledning til at søge at faa dette Beløb forhøjet, saaledes at de vedkommende kan vente et større Udbytte af denne Laan. Jeg haaber at faa et Svar i den rigtige Retning.

Stats- og Justitministeren (Zahle): Jeg skal tillade mig i største Korthed at svare paa forskellige Bemærkninger, som er fremkommet overfor mig, og uagtet de jo er af højst forskellig Vigtighed, skal jeg, for ikke at forurette nogen, svare i den Orden, i hvilken de er fremkommet.

Det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou) har spurgt mig, om jeg vilde interessere mig for, at Politiet blev bedre bevæbnet. Jeg kan forstaa, at hans Udgangspunkt er det sørgelige Drab af en Politibetjent, som nylig fandt Sted en Nat nede i Ringsted. Jeg skal svare det ærede Medlem, at det vilde interessere mig meget, om Betjentene i højere Grad end det nu er Tilfældet, kunde blive assisteret af Politihunde, som ganske sikkert ved saadanne natlige Affærer vilde være til den største Hjælp. Jeg tror ikke, det nytter noget, at man lader en Politibetjent gaa med en Riffel over Nakken eller en Revolver i Lommen, thi Forholdet vil blive det, at Betjenten ikke vil skyde paa Forbryderen, før denne har skudt paa ham, og det vil alt for ofte blive Tilfældet, at Forbryderen rammer Betjenten og der-

ved sætter ham ud af Stand til at bruge sit Skydevaaben. Derimod vil en god Hund kunne være en Politibetjent til udmærket Nytte i rette Tid. Dette er imidlertid ikke alene et Statsanliggende, men, saaledes som Politiet er organiseret, i meget væsentlig Grad et kommunalt Anliggende.

Det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) spurgte mig, om jeg vilde fremsætte et Lovforslag om, at Kvinder kan blive Dommere. Jeg skal dertil svare, at efter min Mening bør Kvinder, som har erhvervet sig den fornødne Uddannelse, lige saa vel som Mænd kunne blive Dommere. Men da vi nu til 1. Oktober næste Aar skal have næsten en Revolution af vore Retsforhold, idet en helt ny Retsplejeordning skal indføres, vilde jeg dog tro, det vilde være rigtigst at lade denne Retsplejeordning træde i Kraft først ledet af Mænd, saa meget mere som der ikke i Øjeblikket, mig bekendt, kan være mere end en ganske enkelt Kvinde, som har den fornødne eksamensmæssige og derefter følgende praktiske Uddannelse til overhovedet at kunne søge Dommerembede, og det ikke er mig bekendt, at der er nogen eneste Kvinde i Øjeblikket, som tænker paa at søge Dommerembede. Jeg vilde derfor finde det naturligt og rimeligst, at Retsplejereformen først førtes ud i Livet, og vi derefter skred til en saadan Lovordning, at ogsaa Kvinder, naar dertil kvalificerede findes, kunde blive Dommere.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har udtalt sig om det Politiske Udvalg, som der forhandles i Partierne om at faa nedsat. Der er ingen Uenighed mellem det ærede Medlem og mig angaaende denne Sag, og jeg vil meget gerne medvirke til, at den kan blive ordnet paa en saadan Maade, at det kan vække Tilfredshed hos alle Partiér her i Rigsdagen. Jeg haaber, at Sagen kan ordnes snart efter, at Rigsdagen træder sammen efter den Novemberferie, som forhaabentlig forestaar, naar vi nu er færdige med Finanslovbehandlingen.

Hyad det ærede Medlems Udtalelser om Grundlovens § 50, 2det Stykke, angaar, maa jeg sige, at jo mere det ærede Medlem fjerner sig fra de Overdrivelser, som jeg synes, han i sin første Udtalelse gjorde sig skyldig i, des mere nærmer vi os til hinanden. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har nogen Grund til at frygte for, at der skal strømme saa megen fremmed Kapital her til Landet, naar Krigen er forbi. Jeg ved ikke rigtig, hvor den Kapital skulde komme fra. Nogen overvæl-